

Kmetijski list

Glasilo „Samostojne kmetijske stranke za Slovenijo“.

Izhaja vsak četrtek.

Naročnina:

enoletno K 25.—
polletno K 15.—
Posamezna številka 1.—

Kmet, pomagaj si sam,
in svoje stališče v državi
uravnaj si sam!

Inserati:

Ena inšeratsnega stolpca stano me
male oglaš K 1.—
narodne razglaš 1.50
reklame 3.—

Uredništvo in upravnništvo lista je v Ljubljani na Kongresnem trgu št. 9 (nasproti dvorca).

Naša stranka in „Kmetiska zveza“.

Po raznih krajih trosijo gotovi ljudje s prozornim namenom vesti, da je naša stranka prošila za sprejem v „Kmetisko zvezo“.

To ni res, ker mi kot samostojni kmetje vendar ne moremo in nočemo zavreči svoje „stranke“ in postati „društvo“, podrejeno klerikalni stranki. Zelimo pa, in to zahteva tudi naš program, da se vsi kmetje združimo v svoji stanovsko-politični organizaciji.

V „Kmetisko zvezo“ torej mi ne gremo! O tem ne more biti govora. Ako pa hočejo pristopiti pristaši „Kmetiske zveze“ k naši stranki, jih bomo kot tovariše radi sprejeli; naše delo tudi ne bo prej končano, dokler ne bo zadnji kmet zapustil gospode, ki ga vklepa v suženjski jarem.

Res je, da so nekateri naši pristaši in pristaši „Kmetiske zveze“ imeli med seboj zasebne pogoje glede združitve, toda dalje kot do teh pogovorov stvar ni prišla, iz česar sklepamo, da „Slovenska ljudska (t. j. klerikalna) stranka“ kmete v „Kmetiski zvezi“ dobro priklepa in da skrbi za to, da ji ne bi ušli. Saj je to tudi čisto naravno! Ako se njeni kmetje z nami združijo, potem je „Slovenska ljudska stranka“ sploh izgubljena, ker največ glasov predstavljajo v tej stranki vendar-le kmetje.

Za nas je stvar jasna. Mi hočemo biti samostojni in ne maramo biti odvisni od prav nobene druge politične stranke. Nočemo biti niti liberalci, niti klerikalci, še manj socialisti ali pa komunisti. Mi imamo svojo „Kmetijsko stranko“, ki je naša edina prava stanovsko-politična organizacija.

Vse kmete pozivljemo, da vstopijo kot bojevniki pod prapor Stare Pravde!

Klerikalci proti ženski volilni pravici.

Kakor smo že poročali, so naši klerikalci prodali krščanske bosanske kmete turškim begom še v nadaljnjo sužnost za to, da so glasovali begi s srbskimi radikalci v prilog ženske volilne pravice za občinske volitve v Sloveniji. S tem izdajstvom, s katerim so spravili krščanske kmete v odvisnost turške gospode in velekapitala, so klerikalci prelomili najsvetejša krščanska načela in prelomili so prav tako vse svoje obljube glede izvedbe agrarne reforme. Oni so torej proti krščanstvu in proti razdelitvi zemlje. Če bi mi kaj takega storili, bi grmelo z vseh prižnic, češ da smo s samim luciferjem v sorodstvu.

Na nas so zelo vpili in veliko so lagali o nas, da smo proti ženski volilni pravici, a vendar nihče ni čul, da bi bili mi ženski volilni pravici načeloma kdaj nasprotni. To vpitje in te laži so uganjali klerikalci samo zato, da zakrijejo svoje protikrščansko in protikmetško postopanje.

Klerikalci se sploh ne drže kakih načel, pa naj bodo ta načela že krščanska, verska, na-

rodna ali kmetiska, z eno besedo: prav nobenih. Oni so najhujši kameleoni, ki izpreminjajo svojo barvo, kadar in kolikorkrat kdo hoče, ter obračajo plašč vedno po vetru. Njim gre samo za to, da ohranijo svoji gospodi politično moč; za krščanstvo, za gospodarstvo, za ljudstvo in za narodnost pa se brigajo še manj kot za lanski sneg.

Sedaj se v beogradskem narodnem predstavništvu sklepa o volilnem redu za ustavotvorno skupščino, ki naj izdela državno ustavo, t. j. državni temelj, ki naj ustvari najvažnejše državne zakone. Klerikalci so vpili, da mora biti ženska v vseh ozirih z moškimi enakopravna, torej tudi glede volitev. Navidezno so stavili predlog, da bi ženske imele pravico voliti tudi v ustavotvorno skupščino in v vse bodoče parlamente. Pri eni zadnjih sej pa je dr. Hohnjec v imenu in po naročilu klerikalne gospode nastopil proti ženski volilni pravici za konstituanto in je ob splošnem posmehovanju vse zbornice umaknil svoj pismeno vloženi predlog za žensko volilno pravico in s tem glasoval proti tej pravici. Ženske tedaj v ustavotvorno skupščino in v parlament ne bodo volile, ker je bila zaradi omenjenega postopanja ženska volilna pravica soglasno odklonjena in pokopana!

Klerikalci so za občinske volitve hoteli ženskam nametati peska v oči in so jim izposlovali volilno pravico. Sedaj pa, ko gre za volilno pravico v važnejših in odločilnejših zadevah, pa so glasovali proti njej. Sedaj jim pa še kaj verjemite!

Radovedni smo, kako se bodo zagovarjali in prali ti kameleoni!

Kmet in komunizem.

VII. Kaj naj stori naš kmet?

Marsikomu se bo gotovo čudno zdelo, kako je to mogoče, da tako neznatna množina ruskih boljševiških komunistov more obvladovati in strahovati ogromno rusko državo.

Vzrokov je mnogo, med njimi zlasti splošna zmedenost in splošni nered. Da so zamogli boljševiki ruskega kmeta zaslužjiti in ga tako privedi na rob propada, tega sta kriva pred vsem dva vzroka, in sicer: pomanjkanje izobrazbe pri kmetem ljudstvu in pomanjkanje zmisla za skupnost, t. j. pomanjkanje organizacije kmetškega ljudstva.

Zato kličemo našemu kmetu: Ako nočeš propasti in postati žrtev ali kapitalistov ali komunistov, se zavedaj, da si kmet, da imaš s svojimi kmeti-sotrpini enake težnje in enake potrebe ter da te tarejo enake skrbi in nepravilike, kakor njega, in da je edina pot do tvoje boljše bodočnosti v trdni politični in gospodarski organizaciji.

Ta organizacija pa mora biti čisto stanovska in samostojna in ne sme biti noben privesek kakih že obstoječih strank in organizacij. Zato ne

more biti, dragi sotrpin, tvoj prostor v raznih „Zvezah“, ki imajo edinole ta namen, da cepijo tvojo moč, da te posamezne meščanske ali delavske stranke ulovijo na nastavljene limanice, računajoč na tvojo nevednost in nezavednost. In ako te bodo ujele, da boš zanje oddal svoj glas, vedi, da si storil največje izdajstvo, ker si izdal s tem koristi svojega lastnega stanu. Ko boš njim pomagal s svojimi glasovi, da dosežejo politično in gospodarsko moč, se ti bodo zahvalile z bičem, kakor ruski boljševiki svojemu „kmetu-sobratu“.

Zato spreglej, dragi tovariš kmet, še ob pravem času in ne bodi izdajalec svojega lastnega stanu v svojo lastno škodo! Okleni se čvrsto svoje lastne politične organizacije, svoje „Samostojne kmetijske stranke“, katere vzvišeni namen je, pomagati kmetu do tistih pravic, ki mu gredo po vseh božjih in človeških postavah.

Po vsej naši državi se dviga kmet za svoje pravice, povsod se kmet bori za svojo samostojnost in neodvisnost, glej tedaj tudi ti, slovenski kmet, da ne boš zadnji v tej borbi, temveč, da boš stal v prvi vrsti zavednih borilcev!

Pomni časov, ko se je tvoj davni prednik boril skupno s svojimi hrvatskimi brati pri Podusedu in pri Sv. Petru za svoje človeške pravice! Vedi, da bi bil izvojeval že takrat svojo „Staro Pravdo“, ako bi bil bolje organiziran!

Pomni kmetškega mučenika Matijo Gubca, bodi zaveden in ne bodi izdajalec nad samim seboj!

Krepka kmetiska organizacija pa bo predstavljala tako moč, da se nihče, tudi če bo oborožen, ne bo upal nad kmeta! Agrikola.

Prijatelji kmeta.

Malokatera stvar je danes tako važna kot agrarna reforma. Njen pomen za kmeta, za narod in za državo je tolik, da ga navaden človek komaj more doumeti. Vendar pa je vsakdo uverjen o potrebi izvedbe agrarne reforme in želi, da bi se zemlja kmalu po pravici razdelila. Vkljub temu ima agrarna reforma veliko sovražnikov.

Glavni sovražniki agrarne reforme so klerikalna gospoda pri „Slovenski ljudski stranki“ na Kranjskem, Štajerskem in Koroškem, kakor tudi v Prekmurju (znani Josip Klekl).

Prav tako je radikalcem kaj malo mar, kako se pri nas agrarna reforma izvede.

Poleg teh glavnih nasprotnikov agrarne reforme je pa tudi nekaj advokatov, ki kot taki za plačilo najzagrizenjšim Nemcem sestavljajo razne vloge, naperjene proti agrarni reformi. Med temi se zlasti odlikuje ljubljanski klerikalni advokat dr. Benkovič.

Menimo, da bi nihče ne smel takih naročil prevzemati in delati na ta način proti koristim lastnega naroda, četudi je za to plačan!

